

Retningslinierne i den økonomiske Politik. Hvad disse Retningslinier angaar, er det de Udtalelser, som Statsministeren fremsætter paa Ministeriets Vegne, der maa være afgørende for Opfattelsen af, hvorledes Ministeriets Stilling er i de almindelige politiske Spørgsmaal. Men jeg skal tilføje, at der i de Udtalelser, som min højtærede Kollega Landbrugsministeren er fremkommet med, efter min Opfattelse ikke ligger noget, der strider hverken mod den Udtalelse, jeg paa Ministeriets Vegne har fremsat under denne Forhandling her, eller mod den Dagsorden, der blev vedtaget i Oktober Maaned.

I. A. Hausen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale at stemme imod den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Det er mindre end en Maaned siden, at Tinget ved Vedtagelse af en Dagsorden havde Lejlighed til at tage Stilling til den parlamentariske Situation, og der er siden da, efter vor Opfattelse, ikke sket noget som helst, der kunde gøre det paa-krævet at genoptage en Drøftelse heraf. Fra det Flertals Side, som vedtog Dagsordenen i Oktober, er der heller ikke fremsat noget Ønske herom. Vi er fra vor Side rede til at fortsætte Drøftelsen af de foreliggende politiske Spørgsmaal, ogsaa af saadanne, hvorom Meningerne kan være delte imellem de to Partier, der bærer den nuværende Regering, men denne Drøftelse bør efter vor Opfattelse finde Sted som en fri Drøftelse og ikke være en Forhandling, der føres paa Baggrund af et Forslag til Dagsorden, stillet af det ærede Medlem Hr. Holstein. Paa mit Partis Vegne henstiller jeg derfor — og heri haaber jeg at have Tilslutning fra Tingets Flertal —, at man tager af Bordet, inden man fortsætter denne Forhandling, det vil sige, at man forkaster den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Staining: Den af det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen har draget Spørgsmaalet om Ministeriets Stilling til vor Erhvervspolitik og om Befolkningens Opfattelse af Ministeriets Stilling dertil frem paa ny. Den har i hvert Fald aabnet Bane for den Forhandling, som nu finder Sted, selv om det vel maa siges, at det var den højtærede Landbrugsministers Tale den 8. November, som var den egentlige Aarsag til, at en ny Klaring af Situationen blev nødvendig, allerede saa kort Tid efter den 19. Oktober. I den Dagsorden, der blev vedtaget den 19. Oktober, findes en Slutning,

som siger, at Tinget efter Statsministerens Programudtalelse føler sig fuldt forvisset om, at det er Ministeriets Hensigt at føre en nationalt værdig, for alle Erhvervsinteresser betryggende Politik. Der var jo, efter at man har hørt Landbrugsministerens Tale, Grund til at spørge, hvor megen Mening der saa var i denne Dagsorden, hvorledes det saa skulde være muligt at føre den Politik, som ganske særlig det konservative Folkeparti lagde ind i denne sidste Del af Dagsordenen af 19. Oktober. Denne Dagsorden var ikke egentlig Udtryk for nogen Tillid til Regeringen, og dette fremgik ogsaa af et af de ledende konservative Blade, som for nogle Dage siden skrev, at „den Kendsgerning, at de Konservative stillede en Dagsorden, som Venstre stemte for, og som i sin bestemte Afstandtagen fra Statsministerens Forhold til Bank-communicé'et indeholdt en Misbilligelse af dette Forhold, er en politisk Realitet“. Altsaa, Dagsordenen af 19. Oktober indeholdt ifølge „Nationaltidende“, som er det Blad, der fremsatte denne Udtalelse, den politiske Realitet, at den gav Udtryk for en Misbilligelse overfor Ministeriet i Anledning af dets Forhold overfor Landmandsbankaffæren. Men jeg maa opfatte det saaledes, at da Dagsordenen endvidere gav et Tilsagn om en positiv Erhvervspolitik, en betryggende Politik paa det Omraade, hvor der i særlig Grad er berettigede Krav om en saadan, saa det konservative Folkeparti bort fra den Mistillid, det nærrede overfor Ministeriet paa andre Punkter, og stemte for den Dagsorden, som Venstre og Ministeriet modtog. Derefter maatte Befolkningen vel med Rette vente, at der nu vilde blive gjort Skridt til en virkelig Erhvervspolitik, til Gennemførelse af positive Foranstaltninger, der tog Sigte paa at afhjælpe den katastrofale Tilstand, som det i hvert Fald for Arbejderklassen mere og mere udvikler sig til at blive. Man maatte efter Landbrugsministerens Tale have Lov til at spørge, hvad Meningen da var med denne Slutning paa Dagsordenen af 19. Oktober. Alle ventede fornuftigvis, at det betød Iværksættelsen af Foranstaltninger, hvorved Erhvervslivet paa ny kunde komme i Gang. Jeg havde den 19. Oktober Lejlighed til at præcisere Socialdemokraternes Opfattelse heraf, og jeg skal ikke i større Udstrækning gentage, hvad jeg den Gang udførligt sagde om Erhvervs-krisen og de Ønsker, som maatte næres med Hensyn til Foranstaltninger, men det var klart for os, at Landbrugsministerens Tale den 8. November slog alle